

APOSTOLI PENITENCIÁRIA

Rendelkezés a búcsúnyerés lehetőségeiről a Ferenc pápa által meghirdetett 2025-ös rendes szentévben

„Most elérkezett egy új jubileum ideje, amikor ismét kitárul a szent kapu, hogy élő tapasztalatot szerezhessünk Isten szeretetéről.”^[1] A 2025-ös rendes jubileumot meghirdető bullájában a Szentatya a jelen történelmi helyzetben, amikor „a múlt drámáiról megfélemezve az emberiséget új és nehéz próbatétel sújtja: sok nép az erőszak brutalitásától szenved”,^[2] arra hívja az összes keresztényt, hogy a *remény zarándokai* legyenek. Ezt az erényt újra fel kell fedeznünk az idők jeleiben, „melyek az Isten üdvözítő jelenlétére szoruló emberi szív vágyakozásáról árulkodnak, s amelyeket a remény jeleivé kell változtatnunk”.^[3] Ezt a reményt pedig mindenekelőtt Isten kegyelméből és irgalmának teljességéből kell merítenünk.

Ferenc pápa már az irgalmasság rendkívüli, 2015-ben tartott szentévet meghirdető bullájában hangsúlyozta, hogy a jubileum „különleges jelentőséget” nyer a búcsú,^[4] mert Isten irgalma „az Atyától nyert *búcsúvá* válik, mely Krisztus Jegyesének közvetítésével érkezik a bocsánatot nyert bűnöshöz, és megszabadítja a bűn következményének minden maradványától”.^[5] Ehhez hasonlóan a Szentatya most kijelenti, hogy a búcsú ajándéka „lehetőséget ad annak felfedezésére, mennyire korlátlan Isten irgalma. Nem véletlen, hogy a régi időkben az irgalmasság (*miseriordia*) és a büntetéselekedés (*indulgentia*) szavak egymással felcserélhető szavak voltak, éppen azért, mert az utóbbi Isten határt nem ismerő megbocsátásának teljességét akarja kifejezni”.^[6] A búcsú tehát jubileumi kegyelem.

Ezért a 2025-ös rendes jubileum alkalmából is, a Szentatya akaratából, ez az „Irgalmasság Bírósága”, mely illetékes rendelkezni mindarról, ami a búcsúnyeréssel kapcsolatos, ösztönözni kívánja a hívek szívét, hogy vágyjanak a búcsú elnyerésére és táplálják e jámbor vágyukat – hiszen a búcsú minden szentév saját és sajátos kegyelmi ajándéka –, és a következő előírásokat állapítja meg, hogy a hívek élhessenek ezzel a lehetőséggel, és pontosan tudják „miként lehet elnyerni a jubileumi búcsút”.^[7]

A 2025-ös rendes szentévben minden más búcsúnyerési lehetőség érvényben marad. Minden igazán bűnbánó hívő, aki kizár minden bűnhöz való ragaszkodást,^[8] akit szeretet vezérel, és aki a szentév folyamán a bűnbocsánat szentsége által megtisztulva és a szentáldozással megerősödve a pápa szándékára imádkozik, az Egyház „kincstárából” teljes búcsút, vagyis bűnbocsánatot nyerhet, melyet felajánlhat a tisztulás állapotában (a purgatóriumban) lévő lelkekért.

I. Szent zarándoklatokon

A hívek, a remény zarándokai, elnyerhetik a Szentatya által engedélyezett jubileumi

búcsút, ha jámbor zarándoklatra mennek:

– *bármelyik szent jubileumi helyszínen*: ha ott áhítattal részt vesznek a szentmisén (valahányszor a liturgikus normák ezt lehetővé teszik, mindenekelőtt a szentévi saját misét mondják vagy votív misét válasszanak: a kiengesztelődésért, a bűnök bocsánataért, a szeretet ajándékaért, a népek fejlődéséért és jólétéért); a beavató szentségeknek vagy a betegek kenetének kiszolgáltatására szolgáló szentmisén; az igeliturgián; az imaórák liturgiáján (olvasmányos imaóra, reggeli dicséret, esti dicséret); a keresztútón; a rózsafüzér imádkozásán; az Akathisztosz himnusz eléneklésén; olyan bűnbánati liturgián, mely a bűnbánók egyéni gyónásával végződik, ahogyan azt a bűnbocsánat szentségének szertartáskönyve (II. forma) előírja;

– *Rómában*: ha a négy nagyobb pápai bazilika közül legalább az egyikbe elzarándokolnak: a vatikáni Szent Péter-bazilikába, a lateráni Legszentebb Megváltó-bazilikába, a Santa Maria Maggiore-bazilikába, a Falakon kívüli Szent Pál-bazilikába;

– *a Szentföldön*: ha a három bazilika közül legalább egybe elmennek: a jeruzsálemi Szent Sír-bazilikába, a betlehemi Születés-bazilikába, a názáreti Angyali Üdvözlés-bazilikába;

– *más egyházi körzetekben*: ha elmennek a székesegyházba vagy más, a helyi ordinárius által kijelölt templomba, szent helyre.

A püspökök vegyék figyelembe a hívek szükségleteit, valamint annak lehetőségét, hogy a zarándoklat értelmét – annak minden szimbolikus erejével – megőrizzék, a zarándoklat ugyanis képes kinyilvánítani a megtérés és a kiengesztelődés égető szükségét.

II. A szent helyek jámbor felkeresésével

A hívek elnyerhetik a jubileumi búcsút akkor is, ha egyénileg vagy csoportosan áhítattal felkeresik bármelyik jubileumi helyszínt, és ott megfelelő időn keresztül szentségimádást végeznek és elmélkednek, amit a Miatyánk elimádkozásával, a hitvallás bármely jóváhagyott szövegének elmondásával és Máriához, Isten anyjához intézett fohással fejeznek be, hogy ebben a szentévben mindenki „átélhesse a legszeretőbb anya közelségét, aki sosem hagyja magukra gyermekeit”.[\[9\]](#)

A jubileumi év különleges alkalmából a fent említett ismertebb zarándokhelyeken kívül ugyanilyen feltételek mellett fel lehet keresni az alábbi szent helyeket is:

– *Rómában*: a Santa Croce in Gerusalemme-bazilika, a San Lorenzo al Verano-bazilika, a San Sebastiano-bazilika (nagyon ajánlott a Néri Szent Fülöpnek oly kedves „delle sette Chiese” [hét templom] áhítatos végiglátogatása), a Divino Amore-kegyhely, a Santo Spirito in Sassia-templom, a San Paolo alle Tre Fontane-templom (Pál apostol vértanúságának helyszíne), a keresztény katakombák; az *Iter*

Europaeumnak szentelt jubileumi útvonalak templomai, valamint az *Európa női védőszentjeinek és az egyháztanítóknak* szentelt templomok (Santa Maria sopra Minerva-bazilika, Santa Brigida a Campo de' Fiori-templom, Santa Maria della Vittoria-templom, Trinità dei Monti-templom, Santa Cecilia a Trastevere-bazilika, Sant'Agostino in Campo Marzio-bazilika);

– *a világ más helyein*: a két kisebb pápai bazilika Assisiben: a Szent Ferenc-bazilika és az Angyalos Boldogasszony-bazilika; a pápai Mária-bazilika Loretóban, a Rózsafüzér Királynője-bazilika Pompejiben és a pápai Szent Antal-bazilika Páduában; az összes kisebb bazilika, székesegyház, társszékesegyház, Mária-kegyhely, valamint a hívek javára bármely jeles káptalani templom vagy a megyés vagy eparchiás püspökök által kijelölt kegyhely, valamint a püspöki konferenciák által megjelölt nemzeti vagy nemzetközi kegyhelyek, melyek „a befogadás szent helyei és reményt ébresztő kiváltságos terek”,[\[10\]](#)

Az igazán bűnbánó hívek, akik súlyos okból nem tudnak részt venni az ünnepélyes szertartásokon, zarándoklatokon és jámbor látogatásokon (mint főként az összes klauzúrás szerzetes és szerzetesnő, az idősek, a betegek, a fogvatartottak, valamint azok, akik kórházban vagy más gondozóhelyen folyamatosan szolgálják a betegeket), ugyanilyen feltételek mellett elnyerik a *jubileumi búcsút*, ha a jelen lévő hívekkel lélekben egyesülve – különösen, amikor a pápa vagy a megyés püspök szavait a médiában közvetítik –, saját otthonukban vagy bárhol, ahol akadályoztatás folytán vannak (például a kolostornak, a kórháznak, az idősek otthonának, a börtönnek... a kápolnájában), elmondják a Miatyánkot, a hitvallást – bármely jóváhagyott változatában –, és a szentév céljainak megfelelő további imákat végeznek, felajánlva szenvedéseiket vagy életük nehézségeit.

III. Az irgalmasság és a vezeklés cselekedeteivel

Ezenkívül a hívek elnyerhetik a jubileumi búcsút, ha áhítatos lélekkel részt vesznek népmissziókon, lelkigyakorlatokon vagy a *II. Vatikáni Zsinatnak és A Katolikus Egyház Katekizmusának* szövegeiről tartott képzési alkalmakon, melyeket a Szentatya elgondolása szerint templomban vagy más alkalmas helyen tartanak.

Annak ellenére, hogy az előírás szerint naponta csak egy teljes búcsú nyerhető,[\[11\]](#) azok a hívek, akik a tisztulás állapotában lévő lelkek javára jótetteket végeztek, ha ugyanazon a napon jogosan járulnak másodszer is szentáldozáshoz, ugyanazon a napon kétszer is teljes búcsút nyerhetnek, mely csakis az elhunytakért ajánlható fel (ennek a szentáldozásnak az eucharisztikus ünneplés keretén belül kell történnie[\[12\]](#)). E kettős felajánlás révén a természetfeletti szeretet dicséretes gyakorlása valósul meg azon kötelék révén, amellyel a még földön vándorló hívek Krisztus misztikus testében kapcsolatban állnak azokkal, akik már befejezték földi útjukat, azon lénynél fogva, hogy „a jubileumi búcsú – az imádság erejében – különösen is az előttünk járókért van, hogy teljes kegyelmet nyerjenek”.[\[13\]](#)

De sajátos módon főleg „a jubileumi évben a remény érzékelhető jeleinek kell lennünk sok, nehéz körülmények között élő fivérünk és nővérünk számára ”:[14] a búcsú tehát az irgalmasság és a vezeklés cselekedeteihez is kapcsolódik, melyekkel az ember tanúságot tesz megkezdett megtéréséről. A híveket Krisztus példáját és megbízatását követve ösztönözni kell arra, hogy gyakrabban végezzék a szeretet és az irgalmasság cselekedeteit, elsősorban azon testvéreink szolgálatában, akik különféle szükségben szenvednek. Konkrétában, fedezzék fel újra „az *irgalmasság testi cselekedeteit*: enni adni az éhezőknek, inni adni a szomjazóknak, felöltöztetni a ruhátlanokat, befogadni a jövevényeket, ápolni a betegeket, meglátogatni a rabokat, eltemetni a halottakat”, [15] és fedezzék fel újra „az *irgalmasság lelki cselekedeteit*: jó tanácsal ellátni a bizonytalanokat, tanítani a tudatlanokat, inteni a bűnösöket, vigasztalni a szomorkodókat, megbocsátani a hántásokat, türelemmel elviselni a kellemetlen embereket, imádkozni élőkért és holtakért”. [16]

A hívek ugyanígy elnyerhetik a jubileumi búcsút, ha megfelelő időn keresztül látogatást tesznek rászoruló vagy nehéz helyzetben lévő testvéreiknél (betegek, bebörtönzöttek, magányos idősök, fogyatékkal élők stb.), mintegy a bennük jelen lévő Krisztushoz zarándokolva (vö. Mt 25,34-36), és teljesítik a szokásos lelki, a szentségeket és az imát illető feltételeket. A hívek kétségtelenül megismételhetik ezeket a látogatásokat a szentév folyamán, és mindegyik látogatással, akár naponta is, teljes búcsút nyerhetnek.

A jubileumi teljes búcsú olyan vállalásokkal is elnyerhető, amelyek konkrétan és nagylelkűen gyakorlatba ültetik a bűnbánat szellemét – mely mintegy a jubileumi év lelke –, különösen a péntek bűnbánati értékének újrafelfedezésével: azáltal, hogy a bűnbánat szellemében legalább egy napig tartózkodunk az értelmetlen (valós és virtuális, például a média és a közösségi hálózatok által kiváltott) szétszórtságtól és a felesleges fogyasztástól (például böjtöléssel vagy az Egyház általános parancsainak és a püspökök előírásainak megfelelő önmegtartóztatással), továbbá azzal, hogy arányos pénzösszeget adunk a szegényeknek; vallási vagy szociális jellegű intézmények támogatásával, különösen az élet védelmének érdekében – annak minden szakaszában – és magának az életminőségnek a védelme érdekében, az elhagyott gyermekek, a nehéz helyzetben lévő fiatalok, a rászoruló vagy magányos idősök, valamint a különböző országokból származó bevándorlók érdekében, akik „elhagyják szülőföldjüket, hogy jobb életet keressenek önmaguk és családjuk számára”; [17] szabadidőnk arányos részét közösségi érdekeket szolgáló önkéntes munkára vagy a személyes elköteleződés más hasonló formáinak szentelve.

* * *

Az összes megyés és eparchiás püspök, valamint a velük jogilag egyenrangú személyek, a jubileumi időszak legmegfelelőbb napján, a székesegyházban és az egyes jubileumi templomokban tartott főmisén *pápai áldást* adhatnak a hozzá kapcsolódó

teljes búcsúval, melyet az ezen *áldásban* részesülő összes hívő elnyerhet a szokásos feltételek mellett.

Annak érdekében, hogy a bűnbocsánat szentségéhez j árulást és az isteni bűnbocsánat kulcsok hatalma általi elnyerését lelkipásztori szempontból könnyebbé tegyük, a helyi ordináriusok adják meg a székesegyházakban és a szentévre kijelölt templomokban gyóntató kanonokoknak és papoknak azokat a belső fórumra korlátozott felhatalmazásokat, amelyekről – a keleti egyházak hívei számára – a CCEO 728. kánonjának 2. §-ában van szó, és esetleges fenntartás esetén a 727. kánon 1. §-ával kapcsolatos felhatalmazásokat, kivéve nyilvánvalóan a 728. kánon 1. §-ában említett eseteket; a latin Egyház hívei számára pedig a CIC 508. kánonjának 1. §-ában említett felhatalmazásokat.

E tekintetben az Apostoli Penitenciária arra buzdít minden papot, hogy nagylelkűen és odaadóan a lehető legszélesebb körben biztosítsanak lehetőséget a hívek számára az üdvösség eszközeinek igénybevételére, a plébánosokkal vagy a szomszédos templomok templomigazgatóival egyeztetve állapítsanak meg és tegyenek közzé gyónási időszavakat, legyenek ott a gyóntatószékben, rendszeres időközönként és gyakran tartsanak bűnbánati liturgiákat, és a lehető legnagyobb mértékben kínálják fel azoknak a papoknak a rendelkezésre állását is, akiknek előrehaladott koruk miatt nincs meghatározott lelkipásztori megbízatásuk. Arra is gondoljunk, hogy a *Misericordia Dei* motu proprio szerint^[18] lelkipásztori szempontból tanácsos – lehetőségeinkhez mérten – az eucharisztikus ünneplés alatt is gyóntatni.

A gyóntatok feladatának megkönnyítése érdekében az Apostoli Penitenciária – a Szentatya megbízásából – úgy rendelkezik, hogy azok a papok, akik saját egyházmegyéjükön kívül jubileumi zarándoklatokat kísérnek vagy csatlakoznak hozzájuk, ugyanazokkal a felhatalmazásokkal élhetnek, amelyeket saját egyházmegyéjükben a törvényes hatóság biztosított számukra. Az Apostoli Penitenciária különleges felhatalmazásokat fog adni a római pápai bazilikák penitenciáriusainak, a penitenciárius kanonokoknak, illetve az egyes egyházkerületekben kijelölt egyházmegyés penitenciáriusoknak.

A gyóntatok, miután szeretettel felvilágosították a híveket azoknak a bűnöknek a súlyosságáról, amelyekhez fenntartás vagy cenzúra kapcsolódik, szabjanak ki – lelkipásztori szeretettel – megfelelő szentségi elégtételt, hogy általa – amennyire lehetséges – tartós magukba szállásra vezessék őket, és az esetek természetének megfelelően az esetleges botrányok helyrehozására és a károk jóvátételére ösztönözzék őket.

* * *

Végezetül az Apostoli Penitenciária melegen ajánlja a püspököknek mint a tanítás, a vezetés és a megszentelés hármasságának gyakorlóinak, hogy – a helyi kulturális adottságok és a kialakult hagyományok különös figyelembevételével – legyen gondjuk

arra, hogy világosan kifejtsék a hívek megszentelésére itt megfogalmazott előírásokat és elveket.

A népek társadalmi-kulturális sajátosságaihoz igazodó katekézis hatékonyan tudja felkínálni az evangéliumot és a keresztény üzenet egészét, mélyebben elültetve a szívekben a vágyat eme egyedülálló ajándék iránt, melyet az Egyház közvetítésével kaptunk.

Ez a rendelkezés a 2025-ös rendes jubileumi év egészére érvényes, szemben bármely ellenkező értelmű rendelkezéssel.

Kelt Rómában, az Apostoli Penitenciária székhelyén,
2024. május 13-án, a Fatimái Boldogságos Szűz Mária emléknapján.

Angelo De Donatis
bíboros főpenitenciárius

Krzysztof Nykiel
püspök régens

Függelék jegyzetek:

[1] [Spes non confundit, 6.](#)

[2] [Spes non confundit, 8.](#)

[3] [Spes non confundit, 7.](#)

[4] Misericordiae vultus, 22. (Szent István Társulat, Budapest, 2000, 28. o.)

[5] Uo.

[6] [Spes non confundit, 23.](#)

[7] [Spes non confundit, 23.](#)

[8] Vö. A búcsúk kézikönyve, 20. 1. §. (Szent István Társulat, Budapest, 2000, 23. o.)

[9] [Spes non confundit, 24.](#)

[10] [Spes non confundit, 24.](#)

[11] Vö. A búcsúk kézikönyve, 18. 1. §. (Szent István Társulat, Budapest, 2000, 23. o.)

[12] Vö. Egyházi Törvénykönyv 917. kánon; Egyházi Törvénykönyv Hiteles Értelmezéséért Felelős Pápai Bizottság: Responsa ad dubia, 1 (1984. július 11.).

[13] [Spes non confundit, 22.](#)

[14] [Spes non confundit, 10.](#)

[15] Misericordiae vultus, 15. (Szent István Társulat, Budapest, 2000, 19. o.)

[16] Uo.

[17] [Spes non confundit, 13.](#)

[18] Vö. II. János Pál pápa: Misericordia Dei „motu proprio” formában kiadott apostoli levél a bűnbocsánat szentségének egyes aspektusairól (2002. április 7.), 2.